

Substantiver efter 1. og 2. deklination § 13-15

	f. 1	m. 2	n. 2
nom.sg.	īnsula	servus ¹⁾	templum
akk.	īnsulam	servum	templum
gen.	īnsulae	servī	templī
dat.	īnsulae	servō	templō
abl.	īnsulā	servō	templō
nom.pl.	īnsulae	servī	templa
akk.	īnsulās	servōs	templa
gen.	īnsulārum	servōrum	templōrum
dat.	īnsulīs	servīs	templīs
abl.	īnsulīs	servīs	templīs

Adjektiver efter 1. og 2. deklination § 29

	m.	f.	n.	adverbium
nom.sg.	longus	longa	longum	longē
akk.	longum	longam	longum	
gen.	longī	longae	longī	
dat.	longō	longae	longō	
abl.	longō	longā	longō	
nom.pl.	longī	longae	longa	
akk.	longōs	longās	longa	
gen.	longōrum	longārum	longōrum	
dat.	longīs	longīs	longīs	
abl.	longīs	longīs	longīs	

Nogle substantiver efter 3. deklination § 16-20

	f. 3	f. 3	m. 3
nom.sg.	vōx ²⁾	virgō	cōnsul
akk.	vōc-em	virgin-em	cōnsul-em
gen.	vōc-is	virgin-is	cōnsul-is
dat.	vōc-ī	virgin-ī	cōnsul-ī
abl.	vōc-e	virgin-e	cōnsul-e
nom.pl.	vōc-ēs	virgin-ēs	cōnsul-ēs
akk.	vōc-ēs	virgin-ēs	cōnsul-ēs
gen.	vōc-um	virgin-um	cōnsul-um
dat.	vōc-ibus	virgin-ibus	cōnsul-ibus
abl.	vōc-ibus	virgin-ibus	cōnsul-ibus

Adjektiver efter 3. deklination § 30

	m.	f.	n.	adverbium
nom.sg.	fortis	fortis	forte	fortiter
akk.	fortem	fortem	forte	
gen.	fortis	fortis	fortis	
dat.	fortī	fortī	fortī	
abl.	fortī	fortī	fortī	
nom.pl.	fortēs	fortēs	fortia	
akk.	fortēs /-is	fortēs /-is	fortia	
gen.	fortium	fortium	fortium	
dat.	fortibus	fortibus	fortibus	
abl.	fortibus	fortibus	fortibus	

Personlige pronominer § 42

	1. person	2. person
nom.sg.	egō (<i>jeg</i>)	tū (<i>du</i>)
akk.	mē (<i>mig</i>)	tē (<i>dig</i>)
dat.	mihī / mihi	tibī / tibi
abl.	mē	tē
nom.pl.	nōs (<i>vi</i>)	vōs (<i>I</i>)
akk.	nōs (<i>os</i>)	vōs (<i>jer</i>)
dat.	nōbīs	vōbīs
abl.	nōbīs	vōbīs

Possessive pronominer § 44 og 29

	m.	f.	n.
nom.sg.	meus	mea	meum (<i>min / mit</i>)
akk.	tuus	tua	tuum (<i>din / dit</i>)
gen.	suus	sua	suum (<i>sin / sit / deres</i>)
dat.	noster	nostra	nostrum (<i>vor / vort</i>)
abl.	vester	vestra	vestrum (<i>jeres</i>)

Tre demonstrative pronominer: is, hic og ipse, § 45³⁾

	m.	f.	n.	m.	f.	n.	m.	f.	n.
nom.sg.	is	ea	id	hic	haec	hoc	ipse	ipsa	ipsum
akk.	eum	eam	id	hunc	hanc	hoc	ipsum	ipsam	ipsum
gen.	eius	eius	eius	huius	huius	huius	ipsius	ipsius	ipsius
dat.	eī	eī	eī	huic	huic	huic	ipsī	ipsī	ipsī
abl.	eō	eā	eō	hōc	hāc	hōc	ipsō	ipsā	ipsō
nom.pl.	īi / eī	eae	ea	hī	hae	haec	ipsī	ipsae	ipsa
akk.	eōs	eās	ea	hōs	hās	haec	ipsōs	ipsās	ipsa
gen.	eōrum	eārum	eōrum	hōrum	hārum	hōrum	ipsōrum	ipsārum	ipsōrum
dat.	īis / eīs	īis / eīs	īis / eīs	hīs	hīs	hīs	ipsīs	ipsīs	ipsīs
abl.	īis / eīs	īis / eīs	īis / eīs	hīs	hīs	hīs	ipsīs	ipsīs	ipsīs

1. I 2. deklination findes en særlig tiltaleform, *vokativ*, der ender på -e, f.eks. *serve* af *servus*. Ord på -ius danner dog vokativ med i, f.eks. *Antoni* af *Antonius*. Ord på -er og ord efter andre deklinationer anvender nominativ i tiltale.
2. Alle tre køn er repræsenteret i 3. deklination, og maskulinum og feminum bøjes på samme måde.
3. De demonstrative pronominer kan alt efter sammenhængen oversættes med *han*, *hun*, *den*, *det*, *hans*, *hendes*, *dettes*, *de*, *dem* og *deres*. *Hic* betegner noget hos den talende, *iste* hos modparten, *ille* noget fjernt, medens *is* er uden særlig betydning af nærhed eller fjernhed. *Ipsa* betyder på klassisk latin *selv*, i middelalderen ofte blot *han*.

Det relative pronomen § 46⁴⁾

	m.	f.	n.
nom.sg.	quī	quae	quod
akk.	quem	quam	quod
gen.	cuius	cuius	cuius
dat.	cui	cui	cui
abl.	quō	quā	quō
nom.pl.	quī	quae	quae
akk.	quōs	quās	quae
gen.	quōrum	quārum	quōrum
dat.	quibus	quibus	quibus
abl.	quibus	quibus	quibus

Et indefinit (ubestemt) pronomen § 48,4⁵⁾

	quī-dam	quae-dam	quod-dam
akk.	quen-dam	quan-dam	quod-dam
gen.	cuius-dam	cuius-dam	cuius-dam
dat.	cui-dam	cui-dam	cui-dam
abl.	quō-dam	quā-dam	quō-dam
nom.pl.	quī-dam	quae-dam	quae-dam
akk.	quōs-dam	quās-dam	quae-dam
gen.	quōrun-dam	quārun-dam	quōrun-dam
dat.	quibus-dam	quibus-dam	quibus-dam
abl.	quibus-dam	quibus-dam	quibus-dam

Præsens participium aktiv = ppA dannes ved at føje *-nt-* til stammen og bøjes efter 3. deklination, se § 30. Præsens participium svarer til **lang tillægsmåde** på dansk, der dannes ved at tilføje *-nd-* til stammen. Præsens participium af verberne *amo* 1 og *rego* 3 danner følgende former:

	m. & f.	n.	m. & f.	n.
nom.sg.	amā-n-s ⁶⁾	amā-n-s	reg-ē-n-s	reg-ē-n-s
akk.	ama-nt-em	amā-n-s	reg-e-nt-em	reg-ē-n-s
gen.	ama-nt-is	ama-nt-is	reg-e-nt-is	reg-e-nt-is
dat.	ama-nt-ī	ama-nt-ī	reg-e-nt-ī	reg-e-nt-ī
abl.	ama-nt-e /-ī	ama-nt-e /-ī	reg-e-nt-e /-ī	reg-e-nt-e /-ī
nom.pl.	ama-nt-ēs	ama-nt-ia	reg-e-nt-ēs	reg-e-nt-ia
akk.	ama-nt-ēs /-is	ama-nt-ia	reg-e-nt-ēs /-is	reg-e-nt-ia
gen.	ama-nt-ium	ama-nt-ium	reg-e-nt-ium	reg-e-nt-ium
dat.	ama-nt-ibus	ama-nt-ibus	reg-e-nt-ibus	reg-e-nt-ibus
abl.	ama-nt-ibus	ama-nt-ibus	reg-e-nt-ibus	reg-e-nt-ibus

Perfektum participium passiv = ppP dannes ved at føje *-t-* til stammen og bøjes som adjektiver efter 1/2. deklination, se § 29. Formen svarer delvis til **kort tillægsmåde** på dansk, der ligeledes dannes ved at føje *-t-* til stammen. Verberne *amō* 1 og *regō* 3 danner følgende former:

	m	f	n	m	f	n
nom.sg.	amā-t-us ⁷⁾	amā-t-a	amā-t-um	rec-t-us	rec-t-a	rec-t-um
akk.	amā-t-um	amā-t-am	amā-t-um	rec-t-um	rec-t-am	rec-t-um
gen.	amā-t-ī	amā-t-ae	amā-t-ī	rec-t-ī	rec-t-ae	rec-t-ī
dat.	amā-t-ō	amā-t-ae	amā-t-ō	rec-t-ō	rec-t-ae	rec-t-ō
abl.	amā-t-ō	amā-t-ā	amā-t-ō	rec-t-ō	rec-t-ā	rec-t-ō
nom.pl.	amā-t-ī	amā-t-ae	amā-t-a	rec-t-ī	rec-t-ae	rec-t-a
akk.	amā-t-ōs	amā-t-ās	amā-t-a	rec-t-ōs	rec-t-ās	rec-t-a
gen.	amā-t-ōrum	amā-t-ārum	amā-t-ōrum	rec-t-ōrum	rec-t-ārum	rec-t-ōrum
dat.	amā-t-īs	amā-t-īs	amā-t-īs	rec-t-īs	rec-t-īs	rec-t-īs
abl.	amā-t-īs	amā-t-īs	amā-t-īs	rec-t-īs	rec-t-īs	rec-t-īs

BJ / 6. september 2007

- Det relative pronomen **quī** oversættes alt efter sammenhængen med *der*, *som*, *hvilken*, *hvilket*, *hvilke* og *hvis*. Efter et punktum kan det relative pronomen fungerer som et demonstrativt pronomen og skal derfor oversættes med *han*, *hun*, *den*, *det* osv.
- Det indefinitte pronomen **quīdam** kan oversættes med *en eller anden*, eller blot *en*. I middelalderen fungerer **quīdam** som den ubestemte artikel *en / et* på dansk.
- Formen **amāns** kan oversættes med *elskende*. **Fēmina amāns** betyder således *den elskende kvinde*. Ofte er det dog hensigtsmæssigt at gengive *amāns* med en tidsbisætning, f.eks. *kvinden, idet hun elskede*, ...
- Formen **amāus** kan oversættes med *elsket* og *elskede*. **Frāter amāus** betyder således *en elsket broder* eller *den elskede broder*.